

garanti for eventuelle fejl, som ikke påvises ved inspektionen. En sådan bestemmelse er meget praktisk i bekendtgørelserne, men næppe nødvendig i selve loven, idet det må følge af sig selv, at en kontrol, der i praksis ikke kan udføres så grundigt, at enhver fejl opdages, ikke kan danne grundlag for afgivelse af nogen garanti, og idet producenten over for sine købere må bære det sædvanlige ansvar i henhold til købeloven, i hvilket det offentlige ikke kan være delagtig. Skulle det offentlige påtage sig et sådant garantiansvar, ville inspektionen blive meget væsentligt fordyret, også fordi det måtte anses for nødvendigt at opkræve en særlig forsikringsafgift. Forslaget indeholder derfor ikke nogen bestemmelse om garanti.

Til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens vækstinspektionen ifølge forslaget skal foretages af fællesudvalget, skal kontrollen med, at planteskolerne lader deres planter inspicere, udøves af statens plantetilsyn, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at anmeldelserne indgår til tilsynet, jfr. i øvrigt bemærkningerne nedenfor til § 6. Der stilles kun krav om vækstinspektion, medens det som hidtil er en frivillig sag, om producenterne ønsker at underkaste sig partiinspektion, der kun er nødvendig, når der med henblik på eksporten skal udstedes et sundhedscertifikat.

Til § 2.

Ved definitionen af planteskoleplanter er det tilstræbt, at loven i alt væsentligt skal omfatte de grupper af planter og plantedele, der allerede i forvejen er underkastet den frivillige sundhedskontrol, herunder frugttræer og frugtbuske. Derimod er det ikke tanken, at sundhedskontrollen skal omfatte drivhusplanter. Jordbærplanter, der i medfør af fornævnte bekendtgørelse nr. 148 af 27. april 1953 er under den frivillige kontrol, er ikke omfattet af forslaget, men forbliver under den hidtidige ordning.

Det er ikke muligt i en kort definition nøje at afgrænse, hvad der skal forstås ved planteskoleplanter, idet afgrænsningen i praksis hverken falder helt sammen med botaniske inddelinger eller med det formål, hvortil planterne er bestemt. Det foreslås derfor kun at nævne de to store hovedgrupper (træagtige planter og urteagtige flerårige prydblplanter) og at lade loven indeholde en bemyndigelse for ministeren til at undtage visse grupper. Denne bemyndigelse tænkes bl. a. benyttet til at undtage de fleste løgplanter.

Til § 3.

Med hensyn til udenlandske planter bemærkes, at det ikke er meningen at lægge hindringer i vejen for disses indførsel, når de i sundhedsmæssig henseende er lige så gode som de danske, men det siger sig selv, at der ikke kan tolereres en indførsel af planter af ringere sundhedsmæssig standard. Dette vil få som konsekvens, at når planterne i udlandet er godkendt efter regler, der er lige så strenge som de danske regler, og som gennemføres ved en betryggende inspektion, vil der ikke fra dansk side blive stillet andre krav end dem, der er en følge af selve indførselskontrollen (certifikat, indførselstidspunkt, inspektion o. s. v.). For andre planteskoleplanter vil det derimod være nødvendigt at betinge indførselen af karantæne eller anden form for vækstinspektion — eventuelt på den importerende planteskoleejers egne arealer, og herunder vil det være rimeligt at inspicere planterne efter de danske regler, inden planterne frigives.

Til § 4.

Da det efter sagens natur ikke er muligt i loven at angive, hvilke krav der skal stilles til planterne i sundhedsmæssig henseende, foreslås det, at loven indskrænker sig til at foreskrive, at planterne skal udgøre en i sundhedsmæssig henseende forsvarlig handelsvare. De nærmere bestemmelser, der ifølge lovforslagets § 1 skal fastsættes efter forhandling med fællesudvalget og de interesserede hovedorganisationer, påregnes udformet nogenlunde som i fornævnte bekendtgørelse nr. 148 af 27. april 1953.

Regler om overskøn ved fællesudvalgets overinspektør og om ankenævn indeholdes for tiden i § 8 i fornævnte bekendtgørelse nr. 148 af 27. april 1953.

Det eksisterende ankenævn består af 2 medlemmer, valgt af henholdsvis fællesudvalget og dansk planteskoleerforening, og i tilfælde af uenighed mellem de 2 medlemmer om en sags afgørelse tiltrædes nævnet af en af plantesundhedsrådet udpeget fast opmand.

Da disse bestemmelser, der udelukkende tager sigte på det rent tekniske spørgsmål, om planterne er sunde, har virket tilfredsstillende, er det ikke tanken at foretage principielle ændringer heri.

Til § 5.

Bestemmelsen i stk. 1 stemmer overens med den gældende bestemmelse i fornævnte bekendtgørelse af 27. april 1953 § 9.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, der må ses på baggrund af det siden bekendtgørelsens